

En Fuld Fortælling.

En fremmede skikkelse i en gammel rejsekappe sidder i bibliotekets mørkeste hjørne med kun et enkelt stearinlys til at oplyse de ældgamle dokumenter. Med rystende finger hiver personen i et gammelt tilsmudset dokument ud fra en bunke. I stearinlysens skær kan overskriften "Golm Den Glødendes Scepter" læses. Papiret er taget fra den afdeling der hedder "Dværge Myter."

Golm den glødendes scepter.

"Da Garm Den Hellige i hans jordiske tid var i strid mod Tauk dragen fra det høje Tauk bjerg, havde han et kongescepter med, navngivet efter hans fader Golm Den Glødende. Under kampen gik scepteret tabt efter Garms første forsøg på at fælde dragen. Scepteret er ikke siden da blevet set af det Dræske folk. Tauk Bjerget lå stille hen efter Garms endelige sejer over Tauk. Søgt efter scepteret blev der, men scepteret forblev uset. Dog siges det at efter Hykils generobring af Gallmare, skulle en lille gruppe Sortelvere være flygtet mod Tauk bjerget og søgt tilflugt der. Her skulle de have fundet noget som vakte deres nysgerrighed. Kunne dette være vor gamle Garms scepter?"

Skikkelsen sukker og lægger dokumentet forsigtigt væk. De krogede fingre rækker ud efter endnu et gammelt dokument, denne gang fra "Sortelviske Optegnelser". De krummede fingre rækker ud efter det nu halvbrændte stearinlys, blot for at tætte det tættere for at kunne skelne teksten.

Et Interessant Fund.

"Efter Hykils erobring af vort gamle Sortelviske Gallmare fortælles der om en lille gruppe Sortelvere, der skulle være flygtet mod syd og endt i den gamle hun-drage Tauks Bjerg. Tauk var død for mange år siden, så det siges at de slog sig ned bjergets indre sale hvor Tauk engang havde ligget. Men historien fortæller også andet, der skulle være blevet fundet noget, som Sortelverne var blevet interesseret i, en stok eller scepter lignende genstand. Man mente at det måske var en af de mange rigdomme Tauk havde ranet til sig igennem de tusinder år hun havde levet. Dog gik genstanden tabt. Der er ikke længere nogen oplysninger om hvor den befinder sig og i hvilken tilstand den er.

Note fra ukendt: Gallmare var i virkeligheden mensklingenes land, men sortelverne havde besat det og så det som deres. De blev jaget på porten af Hykil. Der er et stort had til denne gud."

Personen grynter en enkel gang i misfornøjelse og lægger tavst dokumenter væk igen. Der skal et mirakel til før scepteret dukker op igen, hvor det end befinder sig. Dog hentyder kilderne at det sidst blev set nær Tauk Bjerget og Tauks Hede.